

prima instanță: L. Brînză
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Prisăcaru Pavel, Prodan Veaceslav, Scorțescu Silvia, Botea Victoria, Furtuna Gheorghii și Bobicova Iulia cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a admis apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, fiind casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă

La 23 aprilie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Prisăcaru Pavel, Prodan Veaceslav, Scorțescu Silvia, Botea Victoria, Furtuna Gheorghii și Bobicova Iulia cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 11/1 din 23 decembrie 2014 a acceptat acordarea suportului financiar din bugetul municipal în mărime de 10,0 la sută anual din dobânda bancară aprobată conform contractelor de credit ipotecar lui Prisăcaru Pavel, Prodan Veaceslav, Scorțescu Silvia, Botea Victoria, Furtuna Gheorghii și Bobicova Iulia.

Menționează că Oficiul teritorial Chișinău în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Afirmă că conform art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, prin notificarea nr. 1304/OT4-359 din 12 februarie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei nr. 11/1

din 23 decembrie 2014. Prin răspunsul nr. 07-119/1079 din 25 martie 2015, Primăria mun. Chișinău a respins notificarea Oficiului.

Susține că conform prevederilor art. 68 alin. (3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, în termenul stabilit, autoritatea locală emitentă nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat.

Indică că drept urmare Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat acțiunea în judecată.

Susține că în clauza de emiteră a deciziei nr. 5/11 din 30 mai 2013, Consiliul municipal Chișinău invocă prevederile Regulamentului privind finanțarea dobânzii bancare persoanelor angajate în sistemul bugetar care construiesc/procură locuințe prin metoda creditării ipotecare, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 67/25 din 20 martie 2007.

Totodată în clauza de emiteră a deciziei nr. 5/11 din 30 mai 2013, Consiliul municipal Chișinău invocă prevederile deciziei Consiliul municipal Chișinău nr. 8/18 din 10 octombrie 2013 cu privire la aprobarea Regulamentului privind acordarea de ajutor financiar pentru achitarea parțială a dobânzii bancare aferente creditelor ipotecare.

Invocă că la adoptarea deciziei, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 17 din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale, care stabilește, că autoritățile reprezentative și deliberative, precum și cele executive ale unităților administrativ-teritoriale, nu sunt în drept să acorde împrumuturi sau garanții pentru împrumuturi persoanelor fizice.

În baza art. 7 alin. (1) din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003, în bugetele unităților administrativ-teritoriale se prevăd alocații necesare asigurării funcționării instituțiilor publice și serviciilor publice din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Cu referire la prevederile art. 8 alin. (6) din Legea privind finanțele publice locale, afirmă reclamantul că Consiliul municipal Chișinău nu este în drept să finanțeze din bugetul municipal, dobânzi bancare la contratele de credit încheiate între instituții bancare cu unii angajați din cadrul subdiviziunilor autorității publice locale.

Menționează că decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/1 din 23 decembrie 2014, a fost emisă în temeiul art. 42 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Iar conform art. 42 alin. (1) din Legea nominalizată, funcționarului public i se acordă ajutoare materiale în vederea soluționării problemelor sociale și de trai în conformitate cu legea.

Consideră că ajutorul material prevăzut la art. 42 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, poate fi acordat anual în mărimea unui fond mediu lunar de salarizare doar de către conducătorul unității bugetare în care activează Prisăcaru Pavel, Prodan Veaceslav, Scorțescu Silvia, Botea Victoria, Furtuna Gheorghii, Bobicova Iulia.

Iar, Consiliul municipal Chișinău nu este în drept să le acorde acestora un așa numit „suport financiar”, sub formă de ajutor material, achitând lunar pe parcursul

anilor din contul bugetului municipal sumele dobânzii conform planului de rambursare a creditului.

Notifică reclamantul că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015 a fost casată decizia Consiliul municipal Chișinău nr. 8/18 din 10 octombrie 2013.

Relatează că prin răspunsul nr. 07-119/1079 din 25 martie 2015, Primăria mun. Chișinău califică decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/1 din 23 decembrie 2014, ca decizie care poartă caracter social, iar ca obiectiv acordarea de ajutor material cu impact social prevăzut de art. 8 alin. (6) din Legea privind finanțele publice locale, acordarea de asistență socială populației.

Conform prevederilor art. 22 lit. k) din Legea nr. 431-XIII din 19 aprilie 1995 privind statutul municipiului Chișinău, Consiliul municipal ia măsuri de protecție socială și acordă, la propunerea primarului, de la bugetul municipal sau din fonduri speciale, ajutor unor categorii de populație.

Consideră că la adoptarea deciziei nr. 11/1 din 23 decembrie 2014, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont de prevederile art. 5 alin. (1) din Legea Fondului republican și a fondurilor locale de susținere socială a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, conform căruia mijloacele Fondului republican și ale fondurilor locale se utilizează pentru acordare de ajutor material persoanelor socialmente vulnerabile din rândul pensionarilor (prioritar invalizi, persoane singure și în etate), altor persoane inapte de muncă, familiilor cu copii și persoanelor care au nimerit în situații excepționale pe care nu le pot depăși de sine stătător, precum și pentru acoperirea cheltuielilor ce țin de achitarea ajutorului material.

Afirmă că art. 3 din Legea nr. 133 din 13 iunie 2008 cu privire la ajutorul social, definește ajutor social ca plată lunară în bani acordată familiei defavorizate, iar familie defavorizată - familie care are un venit global mediu lunar mai mic decât venitul lunar minim garantat.

De asemenea, remarcă că în baza art. 9 din aceeași lege, ajutorul social se stabilește în baza cererii de acordare a ajutorului social depusă de unul dintre membrii familiei cu capacitatea deplină de exercițiu, desemnat de aceasta, sau, în cazurile prevăzute de lege, de către reprezentantul legal al acesteia. Ajutorul social este stabilit de către direcția/secția asistență socială și protecție a familiei.

Susține că în cazul în care angajații din autoritățile executive și organele administrative municipale cât și consilierii municipali fac parte din categoriile de persoane enumerate în art. 5 al Legii nr. 133 din 13 iunie 2008, ajutorul social urmează a fi calculat și acordat în modul stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 1167 din 16 octombrie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a ajutorului social.

Solicită reclamantul Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/1 din 23 decembrie 2014 cu privire la acordarea de ajutor financiar unor categorii de angajați.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv (f.d.100-106).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a admis apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii, a fost dispusă anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.

11/1 din 23 decembrie 2014 cu privire la acordarea de ajutor financiar unor categorii de angajați (f.d.165-172).

La 06 aprilie 2016, Consiliul municipal Chișinău, prin intermediul reprezentatului său a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 06 aprilie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului, Consiliul municipal Chișinău a invocat că instanța de apel, a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 21 aprilie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Prisăcaru Pavel, Prodan Veaceslav, Scorțescu Silvia, Botea Victoria, Furtuna Gheorghii și Bobicova Iulia, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimații nu au depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Consiliul municipal Chișinău, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală